

El document del mes d'octubre de l'AMR

El peix de Roses al Mercat del Born

Les relacions comercials d'Ignasi Turró amb una peixateria de Barcelona

~~Pedro P. Giró y A.~~
ESPENDEDORES DE PESCADO FRESCO
AL POR MAYOR Y MENOR
PLAZA DEL BORNE, PESCADERIA

Barcelona 6 de Junio de 1887

Sr. D. Ignasi Turró

Muy Sr. nro.: Por el tren de las 9 de la noche de 5 hemos recibido 1 bultos de pescado de su pertenencia, cuyas clases, cantidad, precio de venta y valor anotamos á continuación á saber:

CLASES	PESO		PRECIO EN ARROBAS.		IMPORTE	
	Arrobas.	Libras	Pesetas	Cts.	Pesetas	Cts.
Punta o'50			11 ²	5	1	52
Caudo o'50			14 ²	9	5	05
Carre 1'25			18 ²	7	1	21
P.P. 1'00					2	00
Mucho 1'00			1	18 ²	15	58
4'25					1	21
					9	59

1082 Imp. Tasso

Amigo Juan: Me habito vendido pando y se ha vendido por cada aduna hace incluido valor y se recienra mucho.
Los precios son: Merca 17 o'18
Sorde de 9 a' 5² Pesetas 12²/₄, al medio dia
Sorde a' 6 y 7, multe a' 15 a' 15²/₄
Su amigo
P. Oliver

Dades arxivístiques

CAT AMR 12.14. Fons Família Palou Soler. Correspondència comercial. Dos albarans del peix entregat per Ignasi Turró Sala a Pere Pau Oliver, expenedor de peix fresc a la plaça del Born de Barcelona. 1 de març i 6 de juny de 1887.

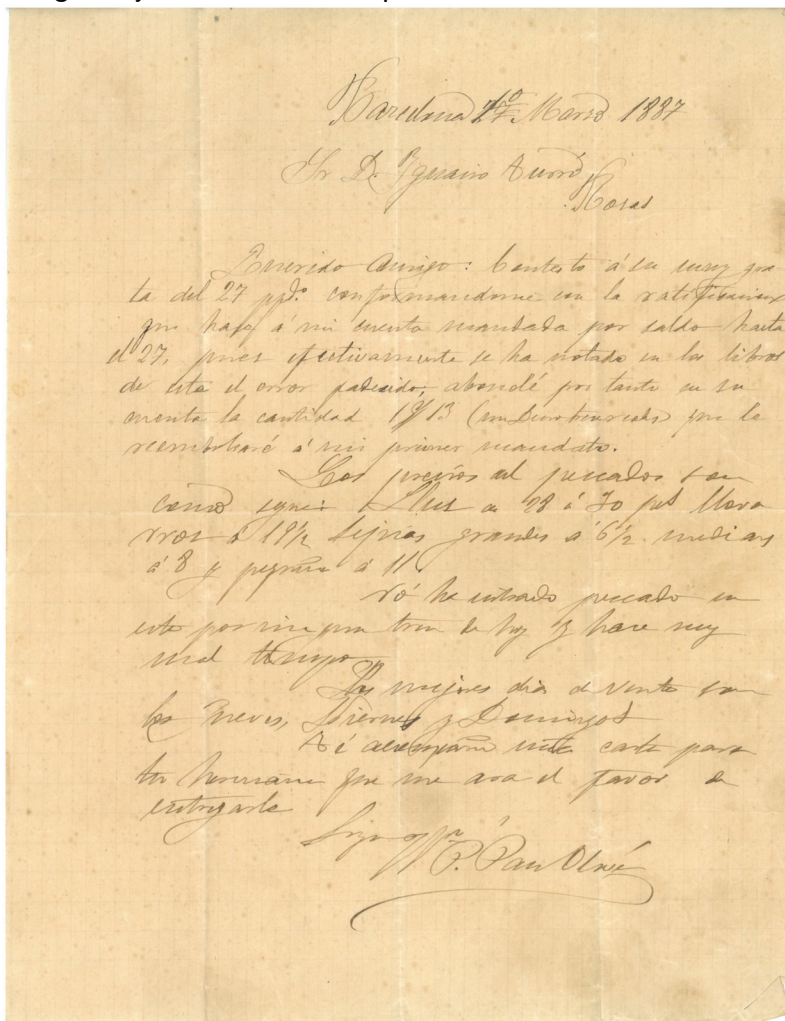
Història arxivística

Entre el 30 de maig i el 21 de juliol de 2016 s'efectuà l'ingrés de la documentació personal i familiar que el senyor Esteve Palou donà a l'AMR. La seva prolíxa activitat pública i social ha generat un arxiu molt interessant, en el qual destaquen la documentació de l'Associació de Veïns de Roses «Rhode» o de l'entitat infantil Rialles, a més de part dels arxius de l'empresa de Francisco Brunet, comerciant, o del botiguer Ignasi Turró, d'origen familiar.

Contingut

Es tracta d'un parell de bons exemples de comunicacions comercials que esdevenen una magnífica mostra de com es pot aprofitar un únic document per incloure-hi alhora característiques de rebut, albarà i carta, atès que serveixen per notificar que s'ha rebut una mercaderia determinada, peix en aquest cas, reportar-ne el contingut i el preu de venda i, finalment, informar de les incidències diàries del mercat barceloní del Born.

Ignasi Turró Sala, botiguer i comerciant local, venia a Pere Pau Olivé, peixater que tant venia al major com al detall a la parada oberta que tenia al mercat del Born de Barcelona, peix de Roses, que li feia arribar puntualment per tren. La documentació deixa constància de l'hora d'arribada del comboi, dels paquets que transportava i del seu contingut. D'aquesta manera el peix arribava a port pels volts de les sis de la tarda i a la matinada següent ja era venut a la capital.

Comprovant d'una venda d'Olivé a Turró de l'any 1887

Tot seguit, la documentació precisava quin tipus de peix era venut. Abunden moltíssim les referències als sorells, les sardines, els congres, les verats, els lluços, les molles, les llises, les sèpies, els meros, els calamars, els llobarros o les orades, i els seus preus de venda. Després de les obligacions comptables, que són extremament interessants per calcular el nivell de vida de la població catalana, la documentació recull els comentaris d'Olivé sobre les incidències que hi podien haver: si hi havia molt o poc peix per vendre, d'on provenia, si hi havia hagut algun problema amb algun port d'origen, si hi havia algun tipus de peix especialment apreciat o exòtic (per exemple, es fixava molt en la mida de les tonyines), el comportament econòmic de les vendes, l'afectació de la climatologia o, fins i tot, informava de quins eren els millors dies de venda que, segons Olivé, eren els dijous, divendres i diumenge.

Context

Sovint hom té un sentit del prestigi molt vague i indefinit quan, de fet, és possible concretar a través de documents aquest suposat estatus. L'anomenada del peix rosinc, més enllà dels tòpics i dels mites, era i és ben real com ho demostra el fet que fos comercialitzat al mercat del Born de Barcelona. De fet, les informacions que ofereix aquesta sèrie de documents comercials permet comprovar l'origen de les captures venudes a plaça: no només Roses participa d'aquesta economia de mercat; també ho fan la Selva, Salou o Blanes, per posar alguns exemples.

Poder consumir peix fresc, pescat feia poques hores en un punt allunyat de la capital catalana, era un avenç que es democratitzà gràcies als nous mitjans de transport. Evidentment, el ferrocarril hi tingué un paper molt destacat i provocà que el peix de Roses fos molt més proper a Barcelona des de l'any 1877, quan el tren arribà a Figueres, o un any després quan ho féu a Vilajuïga. Tot plegat, significava un augment del mercat potencial per a la principal producció local i, de retruc, un augment de valor de l'activitat econòmica local amb més renomada.

Més informació

https://ca.wikipedia.org/wiki/Mercat_del_Born

<http://barcelofilia.blogspot.com/2012/03/mercat-central-del-peix-c-wellington.html>